

11.5.V 24955

English Spoken and Written

หลักสนทนาและเขียนภาษาอังกฤษ
สำหรับเรียนโดยตนเอง
เล่ม ๘

428.2495911

ส 172 ๑

สตาร์ฟนประยูร มินประพาพ

2910

English Spoken and Written

หลักสนทนาและเขียนภาษาอังกฤษ
สำหรับเรียนโดยตนเอง
เล่ม ๘

ราคา ๒๕ สตางค์

สตีเฟ่นประยูร มินประพาพ
สงวนลิขสิทธิ์

เลขห้อง

214

428. 2495911

เลขหมู่

ค 172 ๐

เลขทะเบียน

บทที่ ๘

การใช้ถ้อยคำและ Grammar

(ต่อจากเล่ม ๗)

ภาษาที่พูดหรือเขียน ต้อง อาศัยถ้อยคำต่าง ๆ
กล่าวคือ เรานำถ้อยคำต่าง ๆ มาประกอบเป็นวลี คือ
เป็น Phrase และเป็นประโยคหรือ Sentence ซน.
ถ้อยคำหรือ Words มียุติด้วยกันมากมายนับต่งพันๆ,
แต่หน้าที่ของถ้อยคำจะกระทำใน Sentence คงมีอยู่
เพียง ๘ หน้าที่; ดังนี้, เราจึงแบ่งแยกถ้อยคำออกจัด
เป็นชนิด หรือหมวดหมู่ ซนรวมทง ๘ ชนิด เรียกว่า
Parts of Speech ซึ่งมีความหมายว่า จังหวะ คือ
“ ส่วนแห่งคำพูด ” ของภาษาที่ใช้กัน. Parts of
Speech ทง ๘ ท่านได้เห็นแล้ว คือ Noun, Pronoun,
Adjective, Verb, Adverb, Preposition, Con-
junction, Interjection.

ท่านคงจะรู้จักหนักใจในเรื่องที่จะทราบได้อย่างไร
 ว่าคำไหนเป็น Verb, เป็น Adjective หรือเป็น
 Adverb; การที่จะทราบชนิดของคำว่าเป็น Parts of
 Speech ชนิดใดนั้น ท่านต้องพิจารณาคูหน้าตัวของ
 คำๆ นั้นในประโยค. ความรู้เรื่อง Parts of Speech
 ตลอดจนการใช้ให้ถูกต้องนั้นสำคัญมากที่สุดสำหรับการ
 การเขียนและการสนทนา; ผู้ซึ่งหวังความรู้ให้กว้าง
 ขวางดังซึ่งเป็นนกแผ่น จำเป็นต้องเรียนอีก. เท่าที่ได้
 อธิบายไว้ในหนังสือนี้ ก็เพื่อให้เป็นประโยชน์สำหรับ
 ท่านในการสร้างประโยคสำหรับเขียนและสนทนาให้ถูก
 ต้อง. ความสามารถที่จะได้รับในเรื่องการสนทนาต้อง
 เกิดจากความคุ้นเคยและความชินกับลำดับจำนวนต่างๆ
 กล่าวคือ ท่านต้องชำรองกับถ้อยคำ, ประโยคต่าง ๆ
 อันเกิดจากได้พบและได้เห็นเสมอๆ เพียงแค่ได้พบ
 หรือเห็น ยังไม่พอ ท่านต้องฝึกหัดหรือฝึกซ้อมให้
 ชำรอง. การฝึกหัดหรือฝึกซ้อมจะเกิดขึ้นได้ก็คือ เมื่อ

ท่านเห็น Word คำใด, Phrase อย่างใด, และ Sentence ชนิดใด ณที่แห่งใดก็ตาม ให้ท่านถอดถอน Word หรือ Phrase เหล่านั้นมาผูกเป็นประโยคขึ้น ตามความคิด และความต้องการของท่านโดยเปลี่ยนตามแบบอย่างที่ท่านได้เคยเห็นมาแล้ว. สมมติว่าท่านมีความประสงค์จะพูดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อท่านได้เห็น Words หรือ Phrases ใช้ใน Sentence อย่างใดก็ให้ท่านถอดถอนสิ่งที่ได้เห็นนั้นมาพลิกแพลงสร้างเป็นประโยคหรือคำพูดของท่านขึ้น ซึ่งท่านอาจจะทำได้ทุกเวลาและทุกแห่ง.

ข้อ ๑๕๔. สำนวนเกี่ยวกับ Infinitive verbs บางคำซึ่งควรจดจำไว้ คือ:—

want to	ว็อนต์ ตู	ต้องการ
wish to	วิช ตู	ปรารถนา
hope to	โฮป ตู	หวังใจที่จะ
love to	ลัฟว้ ตู	รักที่จะ, ชอบ

should like to ชุ^ด ไ[่]ลื^ก ตู^ย ป^รา^ถนา, ตั^งอง^การ, ไ^คร, ^๑

ช^อบ^ทจ^ะ

would like to วุ^ด ไ[่]ลื^ก ตู^ย ป^รา^ถนา, ตั^งอง^การ, ไ^คร, ^๑

ช^อบ^ทจ^ะ,

ให้[้]ตัง^กะ^ดเ^ดป^{ระ}โย^คตวั^ยอย่าง^๑แ^ดะ^๑ค้ำ^๑ป^ดตอ^๑ไป^๑นี้^๑:-

1. I want to see your brother.

ฉ^นตั^งอง^การ^๑เห^{็น} (ค[็]อ^พบ) นั^งช^าย^๑ช^{อง}ท^าน.

2. He does not want to sit here.

เข^าไ[่]ตั^งอง^การ^๑น^งท^น.

3. They did not want to buy this.

เข^าไ[่]ตั^งอง^การ^๑จ^ะช^อย^๑ซื^๑ง^๑นี้^๑.

4. Do you wish to go there?

เช^อป^รา^ถนา^๑ท^๑จ^ะไป^๑ที่^๑น^๑ห^รือ^๑?

5. I wish to live here.

ฉ^นป^รา^ถนา^๑ท^๑จ^ะอ^าค^๑ย^๑อ^๑ย^๑ท^น.

6. He wishes to tell me.

เข^าป^รา^ถนา^๑ท^๑จ^ะบ^อก^๑ฉ^น.

7. I should like to have a ring.
ฉันปรารถนา (หรือชอบ) ที่จะ^๑มีแหวน.
8. We do not want to help you.
เราไม่ต้องการ^๑ช่วยเหลือเขา.
9. Do you wish to hear about Siam?
ท่านปรารถนาที่จะ^๑ฟังเรื่องประเทศสยามหรือ?
10. I should like to hear about your school.
ฉันปรารถนา (ชอบหรือใคร่) ที่จะ^๑ฟังเรื่องโรงเรียนของเขา.
11. We should like to take a walk.
เราปรารถนา (ชอบหรือใคร่) ที่จะ^๑ไปเดินเล่น.
12. We should like you to do this.
เราปรารถนาให้เขา^๑ทำสิ่งนี้.
13. Would he like to go with me?
เขาชอบที่จะ^๑ไปด้วยฉันหรือ?
14. Would you like to be sick?
เขาชอบที่จะ^๑ป่วยหรือ?

15. He would like to take a walk.
เขาต้องการ (หรือชอบ) ไปเดินเที่ยวเล่น.
16. I like to play tennis.
ฉันชอบเล่นเทนนิส.
17. I hope to write to you soon.
ฉันหวังใจว่าจะเขียนถึงเธอในไม่ช้า.
18. We hope to see you often.
เราหวังใจที่จะพบท่านบ่อย ๆ.
19. They hope to go away soon.
เขาหวังใจที่จะไปในไม่ช้า.
20. When do you hope to come back ?
เธอหวังใจจะกลับเมื่อไร ?
21. I love to play tennis.
ฉันชอบเล่นเทนนิส.
22. I love to hear about Siam.
ฉันชอบที่จะได้ ยิน เรื่องประเทศสยาม.
23. He loves his father.
เขารักบิดาของเขา.
24. Does he love his brother ?
เขารักน้องชายของเขาหรือไม่ ?

ข้อ ๑๕๕. Like เนยๆ แปลว่า “ชอบ” มีใจ
ความเท่ากับ fond of; เมื่อคิดต่อกับ should หรือ
would แปล should like to หรือ would like to
แล้ว คงมีความหมายว่า “ชอบ” เหมือนกัน, แต่มี
ข้อแตกต่างกันดังนี้ คือ:—

๓. ถ้าใช้ like ตามคำพังแด้ว อาการที่ว่า
“ชอบ” นั้น หมายถึงนิสัยชอบเป็นสิ่งที่ประจำอยู่
คือแสดงว่าอาการที่ชอบนั้นคงเป็นอยู่เสมอ, เป็นเวลา
ใด ๆ ก็ได้ เช่นแต่ก่อนนั้นแต่เดี๋ยวนี้ “ชอบ”, ที่สุด
ต่อไปก็อาจจะชอบได้ (แด้วแต่การใช้ tense).

๔. ถ้าใช้ should like to หรือ would like to
แล้ว อาการที่ชอบนั้นบางขณะเฉพาะเวลาที่พูดเท่านั้น.
จึงให้ระลึกรู้ดู; ถ้า “ชอบ” เฉพาะในเวลา
ที่พูดแล้วให้ใช้ should like to หรือ would like to
ก็แสดงเป็นคำเปรย ๆ กลาง ๆ อันเป็นนิสัยของท่าน

ว่า “ชอบ” แล้วคงใช้ like. Should like to
ใช้ติดต่อกับ I หรือ we, ส่วน would like to
ติดต่อกับ he, you, they และ Nouns ทั่วไป.

Love ตามธรรมดาแปลว่า “รัก”; ให้สังเกต
ว่า “รัก” ต่างกับ “ชอบ” ในตัวอย่างข้อ ๒๓
และ ๒๔; love = รัก ซึ่งมีใจความตามธรรมดา, แต่
ถ้าใช้ love to แล้วมีอำนาจคล้ายคลึงกับ “ชอบ”
คือชอบอย่างติดอกติดใจ. อันนี้ love to แสดงถึง
ความ “ชอบ” ที่เป็นอยู่เสมอ หรือเป็นอยู่เวลาใด
ก็ได้, ไม่ใช่เฉพาะเวลาที่เกิดขึ้น. *หนังสือ*

Want = ต้องการ จะไม่ใช่กับ “to” ก็ได้
เช่น: I want a book = ฉันต้องการเงินบ้าง. เมื่อ
ใช้กับ “to” ก็คงแปลว่าต้องการ เหมือนกัน เช่น:
I want to have money. I want to live here.
I want to play tennis. Want to ตาม ธรรมดา
หมายถึง “ต้องการ” ในเวลาที่พูด.

Wish to มีใจความว่า ปรารถนาหรือต้องการ
เช่นเดียวกับ want. ให้จำว่า ถ้าท่านประสงค์จะแสดง
ถึงอาการที่ชอบในเวลาที่พูดแล้ว อย่าใช้ "like to"
หรือ "love to", ให้ใช้ should like to, would
like to, want to หรือ wish to เช่น:-

I should like to take a walk.

He would like to take a walk.

I want to have a book.

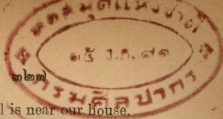
I wish to speak to you.

อนึ่ง should like to และ would like to เป็น
คำอ่อนสุภาพอ่อนโยน ถ้าพูดโดยแสดง ความเคารพ
แล้วจึงควรใช้.

คำฉันทประสมทั้ง ตัวอย่าง ข้างต้น นั้น เป็น ประโยชน์
สำหรับการสนทนามาก; เพราะฉะนั้นให้ท่านพยายาม
ท่องมันจนจำได้ ให้คล่องและชินปาก.

แบบฝึกหัดสนทนา

ข้อ ๑๕๖. การรู้ภาษาอังกฤษไม่หมายความว่าเพียงแต่อ่านหนังสือออกและเขียนได้เท่านั้น, แต่ยังหมายถึงการสนทนาให้ได้ด้วย. การสนทนา, ถ้านักเรียนได้มีโอกาสได้ยินได้ฟังเสมอ ก็เป็นธรรมดาอยู่เองที่จะได้รับความชินชำนานูเร็วขึ้น, แต่ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีของถ่ายแทนกัน, ถ้าไม่มีสิ่งหนึ่งจำเป็น ต้องหาสิ่งอื่นแทน; สำหรับภาษาอังกฤษก็เช่นเดียวกัน, ถ้าท่านไม่มีโอกาสที่จะหาความ ชำนานู จากการได้ยิน ได้ฟังเสมอ ๆ แล้ว ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่ท่านจะต้องฝึกหัดเป็นถึงถ่ายแทน, การฝึกหัดออกเสียงดัง ๆ จะทำให้ท่านสามารถสนทนาได้ดี. ประโยคต่อไปข้างล่างนี้เป็นประโยคสำหรับสนทนาประจำวัน; เพราะฉะนั้นให้ท่านฝึกหัดอ่านออกเสียงดัง ๆ ตามคำอธิบายของ ข้าพเจ้าใน คำราเณน ๖ หน้า ๒๔๕.

๓๒๓

1. Their school is near our house.
โรงเรียนของเขาอยู่ใกล้บ้านของเรา.
2. There is a letter for you on the table.
มีหนังสือสำหรับเธออยู่บนโต๊ะ.
3. The boy and the girl are near the pond
in the garden.
เด็กชายและเด็กหญิงอยู่ใกล้สระน้ำในสวน.
4. We are successful this year.
เราเป็นผลสำเร็จปีนี้.
5. They are in the church now.
เขาอยู่ในวัดเดี๋ยวนี้.
6. Yesterday my son was in the pond.
เมื่อวานบุตรชายของฉันได้อยู่ในสระ.
7. He was successful last year.
เขาได้เป็นผลสำเร็จเมื่อปีก่อน.
8. They were not at my house last night.
เขาไม่ได้อยู่ที่บ้านฉันเมื่อคืนก่อน.
9. We were late at school yesterday.
เราได้ไปโรงเรียนช้าเมื่อวาน.

10. Last year my son and your brother were enemies, but this year they are good friends.

เมื่อปีกลายบุตรชายของฉันกับน้องชายของท่าน
ได้เป็นศัตรูกัน, แต่ปีนี้เขาเป็นเพื่อนที่ดี.

11. She will be a good girl, if you are always with her.

เขาจะเป็นเด็กหญิงดี, ถ้าท่านอยู่กับเขาเสมอๆ.

12. There will be a prize for you at the end of this year.

จะมีรางวัลสำหรับเธอในปลายปี.

13. We shall be at the church with him next week.

เราจะอยู่ (คือจะไป) ที่วัดกับเขาสัปดาห์หน้า.

14. They will be unwell, if they are in the pond in the sun.

เขาจะไม่สบาย, ถ้าเขาอยู่ในสระกลางแดด.

15. He has much money in his pocket.

เขามีเงินมากในกระเป๋าสีเสื้อของเขา.

16. They have many ripe mangoes in the basket.

เขามีมะม่วงสุกมากในกระจาด.

17. We have ten exercise-books in the drawer.

เรามีสมุดดึบเล่มในลิ้นชัก.

18. They will be late at school to-morrow.

เขาจะไปโรงเรียนช้าพรุ่งนี้.

19. She has a useful book for her brother.

เขามีหนังสือที่เป็นประโยชน์สำหรับน้องชายของเขา.

20. He has a slice of bread in his drawer.

เขามีขนมปังชิ้นหนึ่งในลิ้นชักของเขา.

21. Yesterday he had his dinner with me.

เมื่อวานเขาได้ (มี) รับประทานอาหารเย็นกับฉัน.

22. Last night he had a slight headache.

คนก่อนหรือเมื่อคนวานเขาได้มีอาการปวดศีรษะเล็กน้อย.

23. He had many letters from his friend last month.
เขาได้^๖รับจดหมาย^๖ มาก จาก^๕ เพื่อน^๕ ของเขา^๕ เมื่อ^๕
เดือน^๕ก่อน.
24. A month ago he had much work to do.
เดือน^๕หนึ่ง^๕มา^๕แต่^๖เขา^๖ได้^๖ มี^๕การงาน^๕ทำ^๕มาก.
25. She had many useful books on the shelf.
เขา^๖ได้^๖มี^๕หนังสือ^๕ที่เป็น^๖ประโยชน์^๖เป็น^๖จำนวน^๖มาก
บน^๕หิ้ง.
26. I shall have a letter from him next week.
ฉัน^๖จะ^๖ได้^๖รับจดหมาย^๖จาก^๕เขา^๕สัปดาห์^๕หน้า.
27. She will have a new maid.
เขา^๖จะมี^๖หญิง^๖ใช้^๖ใหม่.
28. They will have a new house near the sea-shore.
เขา^๖จะมี^๖บ้าน^๖ใหม่^๖ใกล้^๖ฝั่ง^๖ทะเล.
29. You will have a watch, if you work hard.
เธอ^๖จะ^๖ได้^๖นาฬิกา^๖พก^๖เรือน^๖หนึ่ง, ถ้า^๖เธอ^๖ทำ^๖การ^๖หนัก.
30. You will have experience in a few days.
ท่าน^๖จะมี^๖ความ^๖ชำนาญ^๖ใน^๖สอง^๖สาม^๖วัน.

คำอธิบายไวยากรณ์

PARTICIPLE

ข้อ ๑๕๗. Participle เป็นถ้อยคำชนิดหนึ่ง ซึ่ง
มีรูปแสดงมาจาก Verb หรือกริยา, แต่ที่ทำหน้าที่
เป็น Adjective หรือคุณศัพท์. Participle มีอยู่
ด้วยกันสองชนิดเรียกว่า Present participle ชนิดหนึ่ง
และ Past participle อีกชนิดหนึ่ง. ชนิดที่เป็น
Present participle นั้น ท่านจะเห็นและทราบได้ง่าย,
เพราะมีอักษร "ing" เพิ่มเข้าข้างท้ายคำของ Verb
หรือกริยาธรรมดา เช่น :

Play-- playing pay — paying.

Get — getting live — living.

Go — going think — thinking.

คำที่มี ing ข้างท้ายเป็น Present participle ทั้ง
นั้น. ให้สังเกตว่าคำ live เมื่อแสดงเป็น Present
participle คงเป็น living ไม่ใช่ liveing; ขอให้อ่าน
ว่าคำใดที่มี "e" อยู่ข้างท้ายแล้วให้ตัด "e" ออกทั้ง

เช่น: come เป็น coming, believe เป็น believing,
 แต่ see คงเป็น seeing จะติด "e" ออกเดี่ยวตัวหนึ่ง
 เป็น seing ไม่ได้, เพราะ "e" ซึ่งอยู่ข้างท้ายนั้นต้อง
 ติดต่อไปกับ "o" ข้างหน้าเสมอ เพื่อประกอบเป็นสระ
 เดียงยาว คือเสียง อ-อี-ฮน, อนึ่งคำ getting ต้อง
 เพิ่ม "t" อีกหนึ่งตัวก่อนที่จะเพิ่ม ing, เพราะเหตุว่า
 get เป็นสระเดียงสั้น; เพื่อสงวนหรือรักษาเสียงสั้นให้
 คงที่อยู่อย่างเดิม จึงจำต้องใช้ "t" เพิ่มขึ้นอีกเพื่อ
 บังคับเสียงสั้นไว้, และให้จำไว้ด้วยว่าคำใดที่มีเสียง
 สั้น แล้วให้เพิ่มพยัญชนะอีกตัวหนึ่งก่อนที่จะเพิ่ม ing.

ข้อ ๑๕๘. Past participle ไม่มีหลักเกณฑ์อัน
 แน่นอน. การที่จะทราบว่าคำชนิดใดเป็น Past partici-
 ple นั้นต้องอาศัยความจดจำ; แต่ักพอจะแนะนำเป็น
 หวังข้อสังเกตน้อยได้ว่า ถ้า Verb เป็นชนิด Regular
 แล้วโดยมาก Past participle มีรูปร่างอันเดียวกับ
 Past tense ตามธรรมดา เช่น: killed อาจจะเป็น

Past tense หรือ Past participle ก็ได้, laughed อาจจะเป็น Past tense และ Past participle ก็ได้. การที่จะรู้ว่า เป็น Past tense เมื่อใดจะเป็น Past participle เมื่อใดนั้น ต้องอาศัยพิจารณาการใช้อย่างไรและความในประโยค. ถ้า Verb เป็น Irregular แล้ว Past participle นี้รูปร่างแตกต่างกับ Past tense เช่น: go เป็น Present, went เป็น Past, gone (ก๊อน) เป็น Past participle; drink เป็น Present, drank (แดร้งก) เป็น Past, ส่วน drunk (ดร้งก) เป็น Past participle; sing เป็น Present, sang (แซง) เป็น Past, และ sung (ซัง) เป็น Past, participle. Past participle ของ Irregular verbs นั้นต้องอาศัยความจดจำและความเคยชิน. ถ้ามีคำใดที่เป็น Past participle ข้าพเจ้าจะแสดงให้ทราบทุกครั้งที่ไป; เมื่อทราบแล้วก็ขอให้ท่านจดจำไว้ ในภาคต่อไปจะนำของจำได้เป็นจำนวนทิวชนมากเสมอ.

หน้าที่ของ PARTICIPLE

ข้อ ๑๕๕. Present participle มีรูปแสดงมาจาก Verb, แต่ทำหน้าที่เป็น Adjective ได้ดังเช่นตัวอย่าง :—

1. An interesting book แปลว่า หนังสือที่
 ขบขันน่าอ่าน. คำ interesting คำนี้แสดงมาจาก
 interest ซึ่งเป็น Verb.

2. The coming rain แปลว่า ฝนซึ่งกำลังจะมา
 คือจะตกในคราวหน้า; coming แสดงมาจาก come.

3. A fading flower แปลว่า ดอกไม้ซึ่งกำลัง
 จะร่วงโรย; fading แสดงมาจาก fade.

ข้อ ๑๖๐. Past participle คงทำหน้าที่เป็น
 Adjective ได้เช่นเดียวกับ Present participle เช่น:—

1. A failed student แปลว่า นักเรียนซึ่งได้
 สอบได้ตก; failed แสดงมาจาก fail.

2. The faded flower แปลว่า ดอกไม้ซึ่งได้
 ร่วงโรยไปแล้ว.

ข้อ ๑๖๑. Present และ Past participles
 อาจจะใช้ทั้งหลัง Verb "to be" ได้เช่นเดียวกับ
 Adjective เช่น :—

1. The book is interesting.
 หนังสือฉบับนี้อ่าน.
2. The flower is fading.
 ดอกไม้กำลังร่วงโรยไป.
3. He is pleased.
 เขาพอใจ.
4. I am interested in this thing.
 ฉันพอใจในสิ่งนี้.

การใช้ Present และ Past participle นั้น ละเอียดพิสดารและยุ่งยากมาก จนนำมาถ่วงในบททั้งหมดไม่ได้, เพราะจะเป็นการทวนเวียนเวลาเรียน การค้นหาไปด้วย. เท่าที่นำมาถ่วงนี้เพื่อจะอธิบายให้ท่านเข้าใจเรื่อง Continuous tense, Perfect tense และ Passive voice ซึ่งจำเป็นที่ผู้เรียน ค้นหาและเขียนภาษาอังกฤษจะต้องรู้.

CONTINUOUS TENSES

ข้อ๑๖๒. Continuous มอຍด้าม Tenses ด้วย
 กน คือ : Present continuous, Past continuous
 และ Future continuous.

Continuous tenses ประกอบขึ้นโดยนำส่วน
 ต่าง ๆ ของ Verb "to be" มาเข้ากับ Present
 participle หรือ verb ซึ่งมี ing ข้างท้าย คือ:

1. สำหรับ Present continuous ให้ใช้ Pre-
 sent ของ to be มาเข้ากับ Present continuous.
2. สำหรับ Past continuous ให้ใช้ Past
 ของ to be มาเข้ากับ Present continuous.
3. สำหรับ Future continuous ให้ใช้ Future
 ของ to be มาเข้ากับ Present participle.

ถ้าแนวปฏิบัติตามหลักข้างบนนี้แล้ว Con-
 jugate "to play" ให้เป็น Continuous tenses ங
 ด้ามใดดงน คือ :-

PRESENT: I am playing.

PAST: I was playing.

FUTURE: I shall be playing.

ข้าพเจ้าคงนำ "I" ซึ่งเป็น First person Singular มาเป็นตัวอย่างเท่านั้น; สำหรับ Pronouns ที่เป็น Person และ Number อื่น ๆ ตลอดจน Noun ก็ปฏิบัติเช่นนั้น.

ให้จำว่า Continuous tenses มีส่วนต่าง ๆ ของ to be มาแทรกอยู่ด้วย; เพราะฉะนั้นถ้าจะเปลี่ยนให้เป็น Interrogative, Negative หรือ Interrogative-Negative ก็คงไม่ต้องใช้ do, did มาช่วยอีกเป็นอันขาด, เป็นแต่ให้ย้ายตำแหน่งของ to be เท่านั้น. ข้อสำคัญอย่าลืมบอก Present participle เข้าด้วย; มิฉะนั้นจะไม่เป็น Continuous tenses.

Present continuous tense ใช้สำหรับบรรยายกิจการกระทำหรือเหตุการณ์ ซึ่งกำลังบังเกิดขึ้นในเวลานี้ และยังไม่สำเร็จเสร็จสิ้นลง เช่น :-

1. He is playing football well.

เขากำลังเล่นฟุตบอลดี.

1. They are writing a letter.

เขากำลังเขียนจดหมายอยู่.

ทั้งสองประโยคข้างต้นนั้นแสดงว่าการกระทำ “ใน
เวลาเดี๋ยวนี้” ยังไม่สำเร็จลงและผู้ทำยังกระทำอยู่.

Past continuous tense ใช้สำหรับกิจการกระทำหรือเหตุการณ์ได้ผ่านพ้นไปแล้ว, แต่ทว่ากิจการนั้นนั้นยังคงกำลังดำเนินอยู่หรือไม่สำเร็จลงในเวลาที่ได้ผ่านพ้นไปแล้ว.

1. Yesterday I met him while he was going to school.

เมื่อวานฉันได้พบเขาขณะที่เขากำลัง
ไปโรงเรียน คือฉันได้พบเขาขณะที่เขากำลังเดินอยู่ แปลว่าเขายังไม่ถึงโรงเรียน
และเขายังกำลังเดินอยู่ในเวลาที่ฉันได้พบ.

2. He was playing football when I called him.

เขากำลังเล่นฟุตบอล เมื่อฉันได้เรียกเขา
คือเมื่อฉันได้เรียกเขานั้น เขายังเล่นไม่เสร็จ
และยังคงกำลังเล่นอยู่.

Future continuous tense ใช้สำหรับกิจการ
หรือเหตุการณ์ ซึ่ง สัมมุติว่าคงกำลังดำเนิน อยู่ในเวลา
อนาคต หรือเวลาที่จะมาถึงข้างหน้า เช่น:—

1. I shall be going to school by that time.

ฉันจะกำลังไปโรงเรียน อยู่ในเวลานั้น คือ
ยังไม่ไป, แต่สัมมุติหรือพูดเป็นการล่วงหน้า
เห็นว่าฉันจะอยู่ในอาการที่กำลังไปในเวลานั้น.

2. I shall be writing a letter when you go home.

ฉันจะกำลังเขียนหนังสืออยู่เมื่อท่านไปบ้าน.

PERFECT TENSES

ข้อ ๑๖๓. Perfect tenses มีอยู่สาม Tenses.

Perfect tenses ประกอบขึ้นโดย ใช้ ส่วน ต่าง ๆ ของ
 “to have” บวกเข้ากับ Past participle. ถ้าจะ
 Conjugate Verb “to see” ให้เป็น Perfect tenses
 ทั้งสาม Tenses เมื่อปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้น
 แล้วจะ Conjugate ได้ดังนี้:-

PRESENT: I have seen.

PAST: I had seen.

FUTUER: I shall have seen.

Seen เป็น Past participle ของ see เมื่อใช้ ติด
 ต่อภายหลัง have จึงบังเกิดเป็น Perfect tenses ขึ้น.

Regular verbs มี Past participle เช่นเดียวกับ
 Past tense ตามธรรมดา, ส่วน Irregular verbs
 รูปวางเปลี่ยนแปลงซึ่งต้องอาศัยความจำ.

การใช้ Perfect tenses

ข้อ ๑๖๔. Present perfect tense ใช้สำหรับ
 อธิบายการกระทำซึ่งสำเร็จลงในเวลาเดียวกัน เช่น:-

1. I have written a letter.

2. My brother has come home.

ทั้งสองประโยคนี้มีความหมายว่าฉันเขียนจดหมาย
แล้ว (เดี๋ยวนี้); พี่ชายของฉันมาที่บ้านแล้ว (เดี๋ยวนี้).

Present perfect tense แตกต่างกับ Present
indefinite และ Present continuous ดังนี้ คือ:—

1. I write a letter หมายถึง เขียนตามปกติ
เป็นกลาง ๆ ด้อย ๆ โดยไม่แสดงว่ากิจการนั้นจะสำเร็จ
แล้วหรือยังหรือว่าได้ลงมือเขียนแล้ว (เรื่องการใช้
indefinite tense ให้อ่านหน้า ๒๔๐).

2. I am writing a letter หมายถึง กิจการ
เขียนยังไม่สำเร็จลงในเวลาเดี๋ยวนี้, และยังคงดำเนินอยู่.

3. I have written a letter หมายถึง การ
เขียนสำเร็จลงแล้วในเวลาเดี๋ยวนี้ คือ ความสำเร็จนั้น
ยังมีได้ผ่านพ้นไปนาน.

ให้ท่านพิจารณาคำตามคำต่อไปนี้:—

1. What are you doing?

เขากำลังทำอะไร?

2. I am writing a letter.

ฉันกำลังเขียนหนังสือ.

3. What have you done?

เธอทำอะไรเรียบร้อยแล้ว?

4. I have written a letter.

ฉันเขียนจดหมายฉบับหนึ่งแล้ว.

5. Have you written the letter?

เธอเขียนจดหมายแล้วหรือ?

6. I have not finished the letter; I am writing it.

ฉันยังเขียนจดหมายไม่เสร็จ; ฉันยังกำลังเขียนอยู่.

มีคนโดยมากมักจะเข้าใจว่า Present Perfect และ Past indefinite tenses คล้ายคลึงกัน. ที่จริงไม่เหมือนกันเลย, เพราะ Present perfect tense หมายถึงถึงเวลาเดี๋ยวนี้ หากแต่ว่ากิจการกระทำบรรลุถึงความสำเร็จจนแล้วเท่านั้น, ส่วน Past indefinite tense หมายถึงถึงกิจการที่ผ่านพ้นไปแล้ว และความสำเร็จแห่ง

กิจการนั้นไม่ติดต่อกับเวลาเดียวกันเลยเป็นอันขาด แปลว่าผ่านไปอย่างขาดต่อยทีเดียว ไม่มีข้อผูกพันกับความดำริหรือไม่ดำริอีก. (ดูหน้า ๒๔๒) เมื่อใช้ Present perfect tense แล้ว ขอให้จำว่าจะใช้คำที่แสดงถึงเวลาที่ได้ผ่านพ้นไปแล้ว เช่น: yesterday, last month, last year ติดต่อกับในประโยคเดียวกันมิได้เป็นอันขาด.

Past perfect tense ใช้สำหรับกิจการที่ได้สำเร็จในเวลาที่ได้ผ่านพ้นไปแล้ว, แต่ต้องก่อนหน้ากิจการอีกสิ่งหนึ่งได้เกิดขึ้น.

1. I had written a letter before you came into the room.

ฉันได้เขียนจดหมายเสร็จไปแล้ว ก่อนที่
ท่านได้เข้ามาในห้อง.

2. I had punished him before he went home.

ฉันได้ทำโทษเขาแล้วก่อนที่เขาได้กลับบ้าน.

Had written และ had punished แสดงว่ากิจ
การกระทำได้สำเร็จเสร็จสิ้นไปแล้วในเวลาอดีต คือ ใน
เวลาที่ได้ผ่านพ้นไป ก่อนกิจการอย่างหนึ่งได้เกิดขึ้น
อันทราบได้จาก came และ went ซึ่งแสดงถึง Past
คือล่วงพ้นไปแล้วเหมือนกัน, ไม่ใช่เดี๋ยวนี้.

Future perfect tense หมายความว่า กิจการ
ยังไม่สำเร็จหรือยังไม่กระทำ, เป็นแต่เพียงเข้าใจ หรือ
สมมติว่ากิจการอนั้นจะสำเร็จเสร็จสิ้นลงแล้วในเวลา
อนาคตหรือเวลาข้างหน้า.

I shall have finished my work when you
come.

ข้าพเจ้าจะทำการของข้าพเจ้าเสร็จแล้วเมื่อท่านมา,
คือในเวลาที่ท่านจะมาซึ่งเป็นเวลาข้างหน้านั้น นั้น
จะทำงานสำเร็จแล้วในขณะนั้น.

การใช้ Tenses ให้ถูกต้องนั้นต้องการเวลา
เรียนนาน ๆ เท่าที่กล่าวในบทพอให้เข้าใจสำหรับการ
ค้นหาเท่านั้น.

INFINITIVE

ข้อ ๑๖๕. เรื่อง Infinitive ได้อธิบายไว้แล้ว
 ในหน้า ๓๓๕. การใช้ Infinitive ให้เป็นที่ถูกต้อง
 นั้นเป็นเรื่องที่ยากมาก, แต่สำหรับการสอนทนายเรียน
 อาจจะรู้ Infinitive ได้ โดยไม่ผิด ถ้าใช้ความดังเกด
 ของประโยคที่มี Infinitive และจดจำการใช้ Infinitive
 นั้นไว้ เช่น :-

1. I shall ask him *to help* you.
 ฉันจะขอให้เขาช่วยเธอ.
2. I did not tell you *to come* here.
 ฉันมิได้บอกให้เธอมาที่นี่.
3. He promised *to give* me some money.
 เขาได้สัญญาว่าจะให้เงินแก่ฉันบ้าง.
4. He asked me *to write* a letter.
 เขาได้ขอร้องให้ฉันเขียนจดหมายฉบับหนึ่ง.
5. I shall learn *to swim*.
 ฉันจะเรียน (หัด) ว่ายน้ำ.

6. He has forgotten *to bring* his book.
เขาลืม (ที่จะ) เอาหนังสือของเขา^๑มา.
7. I shall not forget *to bring* the book next time.
ฉันไม่ลืม (ที่จะ) นำเอาหนังสือ^๑มาคราวหน้า.
8. My brother *will teach* me how to swim.
พี่ชายของฉันจะสอนให้ฉันว่ายน้ำ.
9. I have forgotten how *to spell* this word.
ฉันลืมที่จะ^๑ผสมอักษรคำนี้.
10. I do not know where *to find* him.
ฉันไม่ทราบที่จะพบเขา^๑ที่ไหน.
11. Have you learnt how *to speak* English?
ท่านจะเรียนพูดภาษาอังกฤษ (อย่างไร)
หรือ?
12. He has learnt how *to speak* English.
เขาเรียนพูดภาษาอังกฤษ (อย่างไร).
13. He did not show me where *to go*.
เขาไม่ได้แสดงให้ฉันทราบว่า^๑จะไปไหน.

14. He has continued *to work* until five o'clock.

เขาทำงานต่อไปจนถึงเวลา ๕ น.

15. I cannot remember how *to do* this.

ฉันจำไม่ได้ว่าจะทำดังนี้อย่างไร.

16. He has found out what *to do*.

เขาทราบแล้วว่าควรทำอย่างไร.

ให้ท่านสังเกตดู Infinitives ที่ใช้ในประโยคตัวอย่างข้างต้นนี้ให้ดี ๆ, หลักเกณฑ์การใช้ Infinitive มีมาก แต่ถ้ามองดูในที่นี้จะเป็นการยัดเยียดไป.

ในด้านภาษาไทย เรา ใช้คำว่า “ให้” เช่น: ฉันขอให้เขาไป, ฉันสอนให้เขาอ่านหนังสือ, ฉันขอให้เขามา. ในภาษาอังกฤษคงไม่แปลคำว่า “ให้” โดยแต่จะดูเป็นการนำขึ้นมาที่สุดถ้าเราแปล “ให้” เป็น give คือ : I ask give him write. ถ้าเราต้องการจะค้นหาเป็นภาษาอังกฤษให้มีใจความตรงกับภาษาไทย ดังกล่าวแล้วข้างต้นนี้ เราคงใช้ Infinitive verb

คือ: ให้มา = to come, ให้เขียน = to write, ให้
ทำ = to do เป็นต้น เช่น:

I ask him to go.

I teach him to read.

I ask him to come.

อนึ่งคำนวน “^๑ที่จะ” เราคงใช้ Infinitive verb
เช่นเดียวกับ “ให้”, ไม่ใช่แปลว่า the place will
หรือ the place shall ซึ่งเป็นการนำซ้ำและซ้ำมาก เช่น:

1. He has promised to help me.

เขาสัญญาว่าจะ (^๑ที่จะ) ช่วยฉัน.

2. He has promised to teach me English.

เขาสัญญาที่จะสอนภาษาอังกฤษให้แก่นฉัน.

3. He has promised to write to me every week.

เขาสัญญาที่จะเขียนถึงฉันทุก ๆ สัปดาห์.

4. I shall not forget to send you the book.

ฉันไม่ลืมที่จะส่งหนังสือไปยังท่าน.

ข้อ ๑๖๖ How - อย่างไร, Where - ที่ไหน,
 What - อะไร, When - เมื่อไร ตามธรรมเนียม
 จะตั้งข้างหน้า Infinitive verb, แต่ในภาษาไทยเรา
 ดำเนินอย่างไร, ที่ไหน, อะไร และ เมื่อไร มักจะตั้ง
 ปลายประโยค เช่น:

1. He taught me how to write.
 เขาสอนให้ฉันเขียน (อย่างไร).
2. He has told you where to go.
 เขาได้บอกท่านแล้วว่าจะไปที่ไหน.
3. He does not know when to come.
 เขาไม่ทราบว่าจะมาเมื่อไร.
4. He does not know what to do.
 เขาไม่ทราบว่าจะทำอะไร.

ประโยคทั้ง ๔ ข้างต้นนี้มีใช้เป็นคำถาม, แต่เป็น
 ประโยคบอกเล่าตามธรรมดา. คำ how, where, what,
 when ที่ใช้ในประโยคเหล่านี้ไม่ได้มุ่งหมายไปในทาง

แปลคำถามเลย. ประโยค ๓ ถึง ๔ ถ้าแสดงย้ายไปตั้ง
ข้างท้ายประโยค เช่น:

He taught me to write how.

He has told me to go where.

He does not know to come when.

He does not know to do what.

ท่านจะเห็นได้ว่าคำ how, where, what, when
ขยายใจความของ Infinitive ให้กว้างขวางออกไป
เท่านั้น, แต่อย่าลืมว่าในเวลาที่เขียนหรือสนทนาต้องนำ
ไปตั้งข้างหน้า Infinitive ไม่ใช่ข้างหลังหรือ ปลาย
ประโยค.

ประโยคต่อไปนี้ เป็นประโยชน์สำหรับการ
สนทนา ให้จำไว้

1. I am sorry to say that I cannot
promise to write to you.

ฉันเสียใจที่จะพูดว่าฉันไม่สัญญาที่จะเขียน
ถึงเธอไม่ได้.

2. I am sorry to hear that your father is unwell.

ฉันเสียใจที่ทราบว่าบิดาของท่านไม่สบาย.

3. My brother was very sorry to find you sick.

พี่ชายของฉันเสียใจที่เห็นท่านป่วยเจ็บ.

4. I am sorry to know that you have failed.

ฉันเสียใจที่ทราบว่าเธอสอบได้ตก.

5. I am very glad to meet you.

ฉันยินดีมากที่ได้พบท่าน.

6. I shall be glad to go with you.

ฉันจะมีความสุขยินดีที่จะไปกับท่าน.

7. He will be glad to help you.

เขายินดีที่จะช่วยท่าน.

8. I am glad to receive your letter.

ฉันยินดีที่ได้ รับจดหมายจากเธอ.

9. He is ready to do his work.

เขาเตรียมพร้อมที่จะทำการงานของเขา.

10. My father is ready to go to the office.
บิดา ของ คุณ เสร็จพร้อม แล้ว จะ ไป ยัง
สำนักงาน.
11. Dinner is ready, but he is not ready
to take it.
อาหารเย็น สำ เร็จ แล้ว, แต่ เขายัง ไม่ พร้อม
เสิร์ฟ ที่ จะ รับ ประทาน.
12. He is ready to go now.
เขา พร้อม เสริฟ แล้ว จะ ไป เรายัง.
13. He is not willing to work.
เขา ไม่ เต็ม ใจ จะ ทำ การ งาน.
14. My brother is not willing to help you.
พี่ชาย ของ คุณ ไม่ เต็ม ใจ จะ ช่วย เหลือ เธอ.
15. He is not willing to pay much money.
เขา ไม่ เต็ม ใจ จะ ชำ ร หรือ จ่าย เงิน มาก.
16. They are not willing to go by
jinricksha.
เขา ไม่ เต็ม ใจ จะ ไป โดย รถ ดาก.
17. He is sure to be in time.
เขา แน่ นอน จะ มาทัน เวลา คือ จะ มาทัน เวลา นั้น.

18. He is sure to be late,

เขาจะช้าแน่.

19. He is sure of his success.

เขาแน่ใจในผลสำเร็จของเขา.

20. He feels sure of his success,

เขารู้สึกมั่นใจในผลสำเร็จของเขา.

ให้สังเกตว่าในประโยค ๑๘ และ ๒๐ คำ sure ใช้
ข้างหลัง is และ feels กับมี of ตามหลัง.

การใช้ถ้อยคำ MEET-FIND

ข้อ ๑๖๗. Find กับ meet มีใจความคล้าย
คลึงกัน, ต่างกันบ้าง คือ meet หมายถึงไปเจอหรือ
ไปพบกัน ใช้สำหรับบุคคล ส่วน find ไปเห็นเขา.
ท่านจะทราบข้อแตกต่าง ถ้าพิจารณาดูด้านจนการใช้
จากประโยคต่อไปนี้ คือ :

1. I met him on the road.

ฉันได้พบเขาตามถนน.

2. We met at his house.
เราได้พบกันที่บ้านของเขา.
3. I met your brother at his house,
ฉันได้พบน้องชายของท่านที่บ้านของเขา.
4. I did not find him at your house.
ฉันไม่เห็นหรือพบเขาที่บ้านของท่าน.
5. Did you find him there?
ท่านได้พบเขาที่นั่นหรือ?
6. No, I found him at the market.
เปล่า, ฉันได้เห็นเขาที่ตลาด.
7. Did you find the book?
ท่านได้เห็นหนังสือหรือ?

Find อาจจะใช้สำหรับสิ่งของได้ แต่ในการใช้
find นั้น โดยมากมีความหมายพาดพิงไปถึงการตาม
หาแล้วพบหรือเห็นภายหลัง; ส่วน meet หมายถึง
เจอะหรือพบปะกันตามธรรมดา.

THE SEVENTH WORD LIST

<u>word</u>	<u>Pronunciation</u>	<u>Translation</u>
seventh	เซฟเวท	ที่ ๗.
buy, s	บาย, บายส์	ซื้อ.

bought	บ๊อ ^๓ ค	pt. และ p.p. ของ buy.
sit, s	ซิด ^๕ , ซิด ^๕ ด ^๕	นั่ง.
sat	แซด ^๕ ค	pt. และ p.p. ของ sit.
wish, es	วิช ^๕ , วิช ^๕ เซ็ด ^๕ , -ซิด ^๕	ปรารถนา.
ring	ริง ^๕	แหวน, วงแหวน, ห่วง, วงกลม.
about	อเบา ^๕ ค ^๕	ประมาณ; ทนทน; รอบๆ; เกือบของ.
take a walk		ไปเดินเล่น (เล่นด้านนอก)
sick	ซิก ^๕	ป่วย, เจ็บ.
tennis	เตน ^๕ นิส ^๕	เทนนิส.
mango, -es	แมง ^๕ / โคค ^๕ , -โคค ^๕ ก ^๕ ด ^๕	มะม่วง.
basket	บาส ^๓ เก็ต ^๓ , -กิด ^๕	กระจาด.
exercise-book	เอ็ก ^๓ เซอ ^๓ ไซด ^๓ บุค ^๓	สมุดสำหรับเขียน.
drawer	ดรอ ^๓ เออร์ ^๓ ทรอ ^๓ ดรอ ^๓	ลิ้นชัก.
useful	ยู ^๓ ส ^๓ ฟูล ^๓	ซึ่งเป็นประโยชน์.
slice	สไล ^๕ ส ^๓ ด ^๕	ชิ้น, ท่อน, อันน้อยๆ.
bread	เบร ^๓ ด ^๓	ขนมปัง.
slight	สไล ^๕ ท ^๓ ด ^๕	เล็กน้อย.

head	เฮ็ด	ศีรษะ.
headache	เฮ็ด เต็ก	อาการปวดศีรษะ.
month	มอนท	เดือน.
shelf	เชลฟ	หิ้ง, ชั้น.
new	นิว	ใหม่.
maid	เม็ต	หญิงสาวใช้, หญิงสาว.
sea-shore	ซี โช, ซี ชอ	ฝั่งทะเล, ชายทะเล.
experience	เอ็กสเปริเ็นส	ความชำนาญ.
few	ฟิว	เล็กน้อย.
a few	ต้องห้าม, noun ตามหลัง	ต้องแปล pl.
get	เก็ท	ได้, มี, รับ, เอา เช่น to get a prize ได้รับรางวัล, ปรากฏเป็น, เป็น: He gets well = เขาสบาย. pt. และ p.p. เป็น got (ก็๊อท)
ready	เร็ดดี	พร้อมสรรพ, เสร็จ.
believe	เบลฟิว	เชื่อ, เชื่อถือ, ไว้ใจ.
think	ทังค	นึกคิด, pt. และ p.p. เป็น thought (ทัชท์).

laughed	ถ้าฟ ^๕	pt. และ p.p. ของ laugh.
laugh	ถ้าฟ หักเราะ,	laugh at หักเราะเขา.
killed	คี ^๕ กต	pt. และ p.p. ของ kill.
kill	กิต	ฆ่าให้ตาย.
drink	ค ^๕ ริง	ดื่ม pt. เป็น drank (แต่ริง ^๕) p.p. drunk (ค ^๕ ริง).
interesting	อิน / เคอเว็งตัง	ซึ่ง ทำให้ เป็น ที่ พอใจ, เร้าใจ, ชอบใจ.
interested	อิน / เคอเว็งเต็, คิต.	พอใจ, มีผล, เกี่ยว ข้องด้วย.
interest	อิน / เคอเว็งค ^๕	พอใจ, ทำให้ เป็น ที่ ชอบใจ, พอใจ, (เป็น verb).
interest	อิน / เคอเว็งค ^๕	ผลประโยชน์, ความพึง พอใจ, ดอกเบี้ย.
coming	กั ^๕ ม มัง	presp. ของ come.
fade	เฟ้ด	จืดจาง, ร่วงโรยไป.

fading	เฟ้ด ^{๓/๕} ดิง	presp. ของ fade.
faded	เฟ้ด ^{๓/๓} เดด, ตด ^๕	pt. และ p.p. ของ fade
failed	เฟ้ด ^๕ ต-	pt. และ p.p. ของ fail.
fail	เฟด-	ไม่เป็นผล, ผิดคาดหมาย, สอบได้ตก.
help	เฮ้ด ^๕ ป	ช่วย, ช่วยเหลือ.
pleased	ปด ^๕ ด ^๕ ค	เป็นที่พอใจ.
student	สตั๊ว ^๕ เด้นต ^๕	นักเรียน.
football	ฟุ๊ต ^๕ บอล	ฟุตบอล.
finish	ฟิ๊น ^{๗/๑๕} นช	แล้ว, เสร็จ, ทำให้เสร็จ.
finished	ฟิ๊น ^{๗/๑๕} นชต ^๕	pt. และ p.p. ของ finish
punish	ปุน ^{๗/๑๕} นช	ทำโทษ.
punished	ปุน ^{๗/๑๕} นชต ^๕	pt. และ p.p. ของ punish
while	ไ่วด ^๕	ในขณะที่.
ask	อัส ^{๓/๕} ค	ร้อง, ถาม, ขอ.
promised	ปร็อม ^{๗/๑๕} มด ^๕ ค	เป็น pt. และ p.p. ของ promise.

promise	ป ^ล ร็อม ม ^ล ง	สัญญา.
swim	ส ^ล วึม	ว่ายน้ำ.
forget	ฟ ^ล อเคกต	ลืม.
forgotten	ฟ ^ล อคกอด	เต็น เปน p.p. ของ forget.
forgot	ฟ ^ล อค กอด	p.p. ของ forget.
bring	บ ^ล ริง	นำเอามา, เอามา pt. และ p.p. brought (บริ ^ล อช).
teach	ต ^ล ช	สอน pt. และ p.p. taught (ต ^ล อช).
spell	ส ^ล เปด	ผสมตัว, ผสมอักษร.
continued	ก ^ล นคิน นวต	pt. และ p.p. continue.
continue	ก ^ล นคิน นว	กระทำต่อไป, ต่อไป; ดำเนินต่อไป.
until	อ ^ล นตด	จนกระทั่ง, จนถึง.
remember	ร ^ล เ้มม เบอ ^ล ร	จำได้, จดจำไว้, ระลึ ^ล กถึง
found out	ฟ ^ล อานด เอ ^ล อ ^ล ต	ได้ค้นพบ, ได้เห็น, ทราบ pt. และ p.p. ของ find (ฟ ^ล นด).
glad	แ ^ล ก ^ล กต	ยินดี, ดีใจ.

willing	วืด / ดั่ง	เต็มใจ.
pay	เป	ชำระเงิน, จ่ายเงิน.
jinrikisha	ยีน / ริคิชา	รถดาก.
success	ซึก / เซต	ความดำเร็จ, ผลดำเร็จ.
market	มา / เกต, -กต	ตลาด.
feel, s	ฟีล, ฟีล / ด	รู้สึก, ดำผัส.
soon	ซน	ไม่ช้า, เร็ว.
away	อเว	ห่างออกไป; ในทางอื่น, ไม่อยู่, เป็น adverb ใช้ติดต่อกับ verb เช่น He goes away - เขาไปแล้ว, He gives it away - เขาให้มันไป. He is away - เขาไปคือไม่อยู่ He looks away - เขาดู ทางอื่น
pond	บ่อนค์	สระน้ำ
successful	ซึกเซต / ฟุด	ซึ่งเป็นผลดำเร็จ.
church	เจ็ชช	วัด, โบสถ์, วิหาร.
enemies	เอ็น / นมด	Plural ของ enemy, ศัตรู.

if	ถ้า	ถ้า.
prize	ไปรษณีย์	รางวัล.
end	เอนด	ปลาย.
at the end of		ตอนปลาย.
unwell	อันเวยล์	ไม่สบาย.
ripe	ไรป์	สุก, ไม่ดิบ.

คำถามที่ ๕

๑. คำ hour กับ o'clock ต่างกันอย่างไร ?
๒. a. m. กับ p. m. เป็นคำย่อของคำใด และ
หมายความว่าอย่างไร ?
๓. ในสำนวนเรื่องนาฬิกาคำ past กับ to ต่าง
กันอย่างไร ?
๔. Half กับ Quarter ต่างกันหรือไม่ ?
๕. คำว่า “เดินช้า” และ “เดินเร็ว” ในเรื่องนาฬิกา
สำนวนภาษาอังกฤษมีความหมายอย่างไร ?
๖. คำ Do อาจจะใช้ด้วย Have ได้บ้างหรือไม่ ?
๗. จงอธิบายเรื่อง Adverb และ Preposition.

๘. I like กับ I should like ต่างกันหรือไม่?
 ๙. Do you like to go กับ Should you like to go ต่างกันหรือไม่?
 ๑๐. I want to play กับ I love to play ต่างกันหรือไม่?

แบบฝึกหัดที่ ๗

๑. ให้แปลงประโยคแบบฝึกหัด หน้า ๓๒๖ เป็น Interrogative form.
 ๒. ให้เขียนประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาอังกฤษและใส่เครื่องหมายให้ถูกต้อง.
1. โอ แหม ซอวี ดู เซ แคต ยี่ วิท บี้ เด็ค.
 2. เดอะ บ็อยส์ อาร อิน เดอะ รุม วิท แคตส์ เจอ.
 3. มาย บรดเดอร์ ถอดค. ฮัส วิดดิส เจยต์ เดอะ
 4. ยิว ชัน ฮัส อิน เดอะ คกา เด็น วิท มาย เฟรนด์
 5. เดอะ คช เจอ ไรต์ส อะ เด็ค เดอะ ดู อ ฟา เดอ.

เรียน

อังกฤษ

และ

บัญชีทางไปรษณีย์

ที่

โรงเรียนเทพาอังกฤษศึกษา

ถนนสี่พระยา พระนคร

ได้รับผลแน่นอน และรวดเร็ว เป็นโรงเรียนที่มี
หลักฐาน ดังมา ๑๒ ปีเศษ.

การสอนแบ่งออกเป็น ๓ แผนก

๑. ภาษาอังกฤษ ๑ ปีจำเริญ
๒. ภาษาอังกฤษ ๓ ปีจำเริญ
๓. บัญชี ๖ เดือนจำเริญ

ขอระเบียบ การ ได้ฟรี เฉพาะ ประเภท ๑ และ ๓

ส่วนประเภท ๒ ขอให้ส่งแถมมี ๖ สดางค์.